

Til lovforslag nr. L 41. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 17. november 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Dansk Flygtningehjælp og Muskelsvindfonden.

Der er af justitsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren stillede ændringsforslag, idet flertallet henviser til lovforslagets bemærkninger samt bemærkningerne til ændringsforslagene.

Flertallet skal fremhæve, at lovforslaget ifølge justitsministeren også kan omfatte personer, der frigives fra krigsfangelejre, og at Danmark over for UNHCR allerede har tilkendegivet, at man i første omgang er rede til at modtage 100 personer af denne kategori, heri inkluderet eventuelle pårørende til de pågældende.

Flertallet finder endvidere, at lovens duelighed i praksis helt afhænger af de ansvarlige myndigheders evne til og mulighed for at tilpasse den til den til enhver tid gældende situation.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, idet midlertidig opholdstilladelse burde være en regel for alle, der får asyl, men desværre kan flygtninge efter udløbet af den foreslåede midlertidige opholdstilladelse søge asyl efter de gældende regler.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det et helt forkert signal at sende, når man betænker det store antal flygtninge, der søger asyl i Danmark for øjeblikket.

Mere end 9300 mennesker har indtil nu i 1992 søgt om asyl som flygtninge i Danmark, og dermed er den hidtidige rekord fra 1986, hvor 9299 søgte om asyl, slået.

Herudover går der rygter om, at yderligere 2000 bosniere skulle være på vej til Danmark. Samtidig er det af dagspressen fremgået, at et meget stort antal kurdere og somaliere, mellem 5.000 og 15.000, befinder sig i Rusland, hvor de venter på at komme videre.

Det burde ligge helt fast, at såfremt man kommer op på et så stort antal af midlertidige tilladelser, der kan forlænges med 6 måneder, så må og skal disse flygtninge sendes hjem, men det er desværre ikke tilfældet med regeringens »liberale forslag«.

I regeringens forslag står det endvidere omtalt, at personer på midlertidigt ophold skal have undervisning. Man kunne spørge i hvilke fag? Samtidig skal de pågældende tilbydes deltagelse i kulturelle og sociale aktiviteter. Hvilke kurser er det, der vil blive tilbudt, og hvorfor dog alt dette oven i det humanitære? Skal disse mennesker ikke hjem igen? Hvorfor gør man så alt muligt for at holde på dem?

Fremskridtspartiet er fortsat indstillet på at medvirke til en humanitær indsats i det tidligere Jugoslavien, men det skal ikke være i form af en blankocheck, hvor det tillades kommende regeringer at lave tilsvarende invitationer til